

ICCG – Stabilirea taxelor vamale prin determinarea valorii mărfurilor importante în baza prevederilor art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII al GATT. Condiții

Legislație relevantă:

Codul Vamal al României, art. 57 alin. (1) și (2) și art. 58 alin. (1)

Stabilirea noilor valori în vamă în baza art.3 din Acordul privind aplicarea art. VII GATT este eronată în condițiile în care societatea importatoare a depus documente justificative privind valoarea reală a mărfii importate, documente confirmate de experți și care au fost prezentate atât pe durata controlului cât și în cadrul consultațiilor la care obligă Acordul privind aplicarea art. VII al GATT.

Decizia nr. 1444 din 20 martie 2014

Prin sentința nr. 263 din 10 septembrie 2012, Curtea de Apel Oradea-Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal admis acțiunea formulată de reclamanta SC MG, în contradictoriu cu pârâții Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, Autoritatea Națională a Vănilor și Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, anulând atât Decizia nr. 481/04.11.2010 emisă de Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală- Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, cât și Decizia pentru regularizarea situației nr.

16.658/27.08.2010 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de controlul vamal, precum și Procesul-verbal de control nr. 16.657/27.08.2010, emise de D.R.A.O.V. Cluj; pârâții au fost obligați la plata sumei de 6.684,3 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în favoarea reclamantei, reprezentând onorariu avocat, onorariu expert și taxe de timbru.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut, în esență, că prin Decizia nr.418/04.11.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de reclamanta SC MG împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. 16.658/27.08.2010 privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a procesului-verbal de control nr. 16.657/ 27.08.2010, prin care s-au stabilit în sarcina societății reclamante, obligații suplimentare de plată la bugetul de stat (datorii vamale) în sumă totală de 824.904 lei reprezentând: 11.466 lei taxa vamale; 573 lei – comision vamal; 224.923 lei accize; 92.774 lei – TVA și 495.168 lei majorări de întârziere aferente.

Cu privire la situația de fapt, Curtea de apel a reținut că, în perioada 2005 – 2006 SC MG din Oradea a importat pe baza a 95 de declarații vamale de import peste 1.400 de arme de vânătoare, tir sportiv și de autoapărare, muniție și accesorii fabricate de producători consacrați pe piața mondială din Rusia, Cehia, Germania, Finlanda și SUA pentru care în scopul diminuării drepturilor vamale plătite la import, prin intermediul firmei H din Ungaria, armele au fost cumpărate de aceasta firmă și revândute apoi către SC MG la prețuri mult diminuate (chiar cu 50% față de prețul de achiziție, pentru majoritatea bunurilor accizabile), micșorând astfel valoarea în vamă declarată la import.

S-a mai arătat în considerentele sentinței atacate că, în urma verificărilor efectuate și potrivit documentelor primite de la autoritatea vamală maghiară, organele vamale au constatat că firma H din Ungaria a achiziționat armele și le-a revândut

către SC MG la prețuri mult diminuate față de cele de achiziție, precum și că 2 dintre proprietarii firmei H din Ungaria, respectiv MZ și MG sunt în același timp asociați la SC MG deținând câte 25% din părțile sociale, rezultând că cele două societăți sunt legate în sensul Acordului privind aplicarea art. VII al GATT 1994, societatea declarând în mod eronat autorității vamale, prin înscrierea la rubrica 7.a) din declarațiile pentru valoarea în vamă, faptul că vânzătorul și cumpărătorul nu sunt legați în sensul art. 15.4 din acord.

Prin urmare, organele de control au considerat neacceptabilă valoarea în vamă declarată pentru armele importate de la firma din Ungaria și au procedat la determinarea noilor valori în vamă pentru aceste mărfuri, în baza prevederilor art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII al GATT, respectiv prețuri similare cu prețurile importate, obținute în urma studierii bazei de date proprii a Autorității Naționale a Vămilelor, a datelor relevante din surse externe publice și în urma efectuării de controale vamale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare, stabilind că SC MG datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale în sumă de 11.466 lei, comision vamal în sumă de 573 lei, accize în sumă de 224.923 lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de 92.774 lei.

Curtea de apel a reținut că organele fiscale au constatat că SC MG nu și-a îndeplinit obligația de a declara la import că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane legate, situație în care, prin excepție, valorile de tranzacție ale armelor din tranzacțiile dintre cele două firme legate putea fi acceptată de organele vamale numai dacă aceasta ar fi demonstrat că aceste valori sunt apropiate de cele ale altor vânzări de mărfuri identice sau similare către cumpărători nelegați, fapt de asemenea neîndeplinit de către societate, în conformitate cu dispozițiile art.1 lit. f) și art. 3 lit. a) și b) din Acordul GATT.

Judecătorul fondului a reținut că organele de control vamale

au stabilit noile valori în vamă în baza prevederilor art. 3 din Acordul GATT, procedând la determinarea valorilor unitare recalculat pentru tipurile de arme importate pentru care valorile în vamă nu au fost acceptate, au recalculat drepturile vamale de import și au stabilit prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. 16.658/ 27.08.2010 că SC MG datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale în sumă de 11.466 lei, comision vamal în sumă de 573 lei, accize în sumă de 224.923 lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de 92.774 lei.

S-a apreciat că nu poate fi reținută invocarea de către societatea reclamantă a prescripției extinctive, prevăzute de art.91 Cod procedură fiscală, cu privire la recalcularea valorilor în vamă pentru bunurile importate anterior datei de 27 august 2010, data dresării procesului-verbal de control și a deciziei pentru regularizarea situației, deoarece, după cum, în mod corect s-a menționat în decizia de soluționare a contestației administrative, termenul de prescripție este suspendat de la data începerii primei inspecții fiscale, inclusiv pe perioada până la refacerea controlului, fiind aplicabile prevederile art.100 alin.1 și 2 din Legea nr.85/2006 privind Codul vamal al României, coroborate cu prevederile art.90 alin.2, devenit art.92 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Curtea de apel a constatat că, având în vedere două expertize tehnice, întocmite de către experții AV (expert evaluator) și ML (expert arme), care au concluzionat că armele achiziționate de SC MG de la furnizorul H din Ungaria, în perioada 2005 – 2006, nu diferă semnificativ față de valorile de piață, valoarea declarată în vamă la momentul importurilor, a fost foarte apropiată de valoarea de tranzacție corespunzătoare, către cumpărători nelegați, de mărfuri identice sau similare, respectiv cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare.

Prin urmare, instanța a apreciat că societatea reclamantă a depus documente justificative privind valoarea reală a armelor, confirmate prin expertiza de specialitate efectuată, fiind greșită stabilirea de către organul vamal a noilor valori în vamă, în baza prevederilor art.3 din Acordul GATT, adică pe baza-prețurilor de referință obținute în urma studierii bazei de date proprii a ANV, a datelor relevante din surse externe publice, precum și a datelor obținute din efectuarea de controale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare, prelucrate sau centralizate într-un dosar al prețurilor, sinteza acestora pentru mărfurile importate fiind cuprinsă în anexa nr.4, celelalte afirmații privind agenții economici fiind confidențiale potrivit art.41 alin.2 din Legea nr.86/2004 privind Codul Vamal al României.

A mai reținut instanța că determinarea valorilor în vamă, prin actele administrative contestate este îndoielnică, în condițiile în care la un interval de numai 3 luni, aceasta s-a diminuat de la suma de 1.114.972 lei, la suma de 824.905 lei (prin luarea în considerare, la reverificare a chitanței vamale nr. 142864 din 11 octombrie 2006 la determinarea prețurilor pentru un număr de 197 arme din cele importate).

De asemenea, pe durata reluării controlului, în cadrul consultărilor, societatea reclamantă a prezentat ca și dovezi suplimentare: răspunsul IGP – Direcția Arme Explozivi și Substanțe Periculoase nr. 295488/SA/MR/28.08.07.2010, care comunica prețurile la arme identice sau similare, în perioada litigioasă chitanța nr. 677682/11.10.2006 obținută de la persoana fizică EL, chitanța 191/A/23.12.2006 obținută de la persoana fizică TA, pliantul de la F International, nici una nefiind luată în considerare.

Pe de altă parte, deși reclamanta s-a adresat organului vamal cu solicitarea de a-i pune la dispoziție baza de date proprii a ANV, a datelor relevante din surse externe publice, precum și cele obținute în urma efectuării de controale vamale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare,

în perioada 2005 – 2006, fără a aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, societatea reclamantă a fost refuzată prin răspunsul nr. 14651 din 6 august 2010, fiind încălcată obligația instituită prin Acordul GATT, respectiv atunci când valoarea în vamă nu poate fi determinată pe baza valorii tranzacționale, autoritatea vamală și importatorul trebuie să se consulte prin schimbul de informații pentru a găsi baza valorilor prin aplicarea dispozițiilor art.2 și 3.

În fine s-a observat că organul vamal a ignorat principiile generale din Acordul GATT, care obligă la găsirea unui sistem echitabil, uniform și neutru, de evaluare în vamă a mărfurilor care exclude utilizarea în vamă a unor valori arbitrare sau fictive, care recunoaște că baza evaluării în vamă ar trebui să fie, pe cât posibil, valoarea de tranzacție, respectiv că valoarea în vamă ar trebui să fie stabilită după criterii simple și echitabile, compatibile cu practica comercială și că procedurile de evaluare ar trebui să fie de aplicare generală, fără distincție între sursele de aprovizionare.

Împotriva sentinței pronunțată de Curtea de Apel Oradea, au declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor (în prezent *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca*) în nume propriu și pentru Agenția Națională de Administrarea Fiscală precum și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj (preluată de *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca*) în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vănilor (preluată de Agenția Națională de Administrarea Fiscală), criticând sentința pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin cererea de recurs formulată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, în nume propriu și în reprezentarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, întemeiată în drept pe dispozițiile art. 304¹ Cod procedură civilă, a fost criticată soluția primei instanțe atât pe

fondul pricinii cât și pe aspectul obligării sale la plata cheltuielilor de judecată.

După expunerea rezumativă a situației de fapt, recurenta a arătat că pentru soluționarea cauzei sunt relevante prevederile art. 77 (1) și (2) din Legea nr. 141/1997, menținute prin dispozițiile art. 57(1) și (2) și art. 58(1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, coroborate cu prevederile art. 1 din Acordul GATT, în raport de care valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, la care se adaugă elementele de cheltuieli suportate de cumpărător efectuate pe parcurs extern și care nu au fost incluse în valoarea în vamă, pe bază de documente, declarată de importator printr-o declarație pentru valoarea în vamă care se depune împreună cu declarația de import, aceasta fiind regula generală care se aplică dacă vânzătorul și cumpărătorul nu sunt persoane legate în sensul prevederilor Acordului, condiție neîndeplinită în cazul de față de către contestatoare.

Față de regula de bază așa cum a fost definită, SC MG nu și-a îndeplinit obligația de a declara la import că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane legate, situație în care, prin excepție, valorile de tranzacție ale armelor din tranzacțiile dintre cele două firme legate putea fi acceptată de organele vamale numai dacă acestea ar fi demonstrat că aceste valori sunt apropiate de cele ale altor vânzări de mărfuri identice sau similare către cumpărătorii nelegați, fapt de asemenea neîndeplinit de către societate, în conformitate cu dispozițiile art.1 lit.f) și art. 3 lit.a) și b) din Acordul GATT. Ca atare, organele de control vamal au stabilit noile valori în vamă în baza prevederilor art. 3 din GATT și au stabilit prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr. 16.658/27 august 2010 că intimata-reclamantă datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale, comision vamal, accize și TVA.

În legătură cu afirmațiile contestatoarei privind anexele la procesul verbal atacat s-a precizat că de fapt anexa 4 este tabelul centralizator al prețurilor de referință, după cum reiese din procesul verbal, fiind o sinteză a dosarului prețurilor de tranzacție format de organele vamale din documentele comerciale privind importuri derulate de alți agenți economici, astfel că este normal să cuprindă și alte tipuri de arme decât cele importate, dar și arme identice sau similare, față de anexa 5 care cuprinde tipurile de arme importate a căror valoare în vamă nu a fost acceptată datorită prețurilor de cumpărare diminuate de furnizorul maghiar (anexa 2) și nu toate armele importate.

S-a reiterat că excepția prescripției extinctive invocată de reclamantă nu este întemeiată, așa cum s-a argumentat în drept și în fața primei instanțe.

Referitor la modalitatea în care diferite tipuri de arme de tir sportiv sau de vânătoare, pistoale cu gaze sau cu bile, au fost comparate între ele sau între categorii, organele de control au prezentat în detaliu caracteristicile acestora în anexe și chiar dacă aceste caracteristici nu sunt aceleași în toate privințele, situație în care armele ar fi fost identice, le consideră produse similare, regăsindu-se și pe pagina de internet a contestatoarei încadrate la același secțiuni cu cele în care au fost cuprinse de organele vamale.

S-a mai arătat că pe toată durata verificărilor efectuate contestatoarea a avut posibilitatea de a furniza documente sau orice alte date și informații în vederea stabilirii valorilor în vamă, ca dovadă că la reverificare a fost luată în considerare chitanța vamală nr. 142864/11 octombrie 2006.

În privința majorărilor de întârziere în sumă totală de 495.904 lei aferente taxelor vamale, comisionului vamal, accizelor și TVA, recurenta a arătat că acestea rămân de plată în sarcina intimă potrivit principiului de drept

„accessorium sequitur principale”, în raport de debitul principal și că ele au fost calculate conform art. 115(1) și 116 (1) – devenite art. 119(1) și 120(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/2005.

S-a apreciat totodată că în mod greșit prima instanță a obligat Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă, aceste cheltuieli nefiind justificate.

Recurentele Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj și Autoritatea Națională a Vămiror au apreciat, la rândul lor, că se impune modificarea sentinței pronunțate de Curtea de Apel Oradea în sensul respingerii în tot a acțiunii formulate de SC MG și a exonerării autorității vamale de la obligația suportării cheltuielilor de judecată, arătând, în esență, că hotărârea instanței de fond nu cuprinde motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea și de asemenea nu cuprinde nici motivele pentru care au fost înlăturate apărările în fapt și în drept formulate de aceste autorități. Totodată, concluziile celor două rapoarte de expertiză efectuate în cauză au fost însușite de către instanță, fără a mai fi cenzurate.

În dezvoltarea motivelor de recurs s-a arătat că organele de control au considerat neacceptabilă valoarea în vamă declarată pentru armele importate de la firma din Ungaria și au procedat la determinarea noilor valori în vamă pentru aceste mărfuri în conformitate cu art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII al GATT, respectiv prețuri similare pentru produsele importate, obținute în urma studierii bazei de date proprii a ANV, a datelor relevante din surse externe publice și în urma efectuării de controale vamale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare. În îndeplinirea obiectivului de a se

găsi valori în vamă rezonabile pentru mărfuri identice sau similare cu cele supuse controlului s-a solicitat societății intimat, pe toată durata controlului, să furnizeze toate dovezile suplimentare, documente/informații, însă răspunsul acesteia nu a fost concludent, fiind depuse adresa nr. 295488/SA/MR/28 iulie 2010 a IGP București (care conține date mult prea generale), chitanța vamală nr.677682/11 octombrie 2006 (pe care echipa de control a luat-o în considerare la determinarea prețurilor la un număr de 197 de arme dintre cele circa 1500 importate), chitanța vamală nr. 142891/23 decembrie 2006 (care se referă la un tip de armă diferit, nefiind luată în considerare), un pliant de la F (nerelevant pentru că nu este vorba de un furnizor de arme dintre cele supuse verificării).

La stabilirea noilor valori în vamă autoritatea vamală a avut în vedere art. 57 și 58 din Legea nr. 86/2006, art. 1 lit.f) și art. 3 lit.a) și b) din Acordul GATT.

Referitor la probatoriul administrat în cauză, respectiv expertizele tehnice și alte facturi, chitanțe depuse de reclamantă, recurenta a apreciat că s-a urmărit de către reclamantă a proba că, în realitate, valoare de tranzacție între aceasta și societatea H din Ungaria s-ar încadra în prevederile art. 1 lit.f) pct.i) din Acordul GATT, însă acestea nu-și găsesc aplicația în cauză deoarece facturile/chitanțele în discuție sunt emise după aderarea României la Uniunea Europeană, moment de la care nu se mai poate vorbi de importuri/exporturi, ci de achiziții intracomunitare.

De altfel, subliniază recurentele, prin modul în care au fost formulate și încuviințate obiectivele expertizelor, este discutabilă obiectivitatea concluziilor experților care nu exprimă o opinie proprie ci se limitează la analiza strict probele indicate de contestatoare.

Recurentele insistă în afirmația că valoarea de tranzacție

stabilită între societatea intimată și societatea H din Ungaria este mult diminuată față de valoarea de tranzacție stabilită între acesta din urmă și furnizorii proprii pentru aceeași marfă, încălcând astfel orice principiu economic și chiar și rațiunea de a fi a oricărui comerciant – generare de profit.

Este evident că valoarea de tranzacție a fost direct influențată de legătura între cele două societăți în vederea subevaluării bunurilor pentru care legislația națională stabilește un nivel ridicat al impozitelor și taxelor (ex. armele de vânătoare- nivelul accizei 100%).

Dispozițiile art. 57 din Legea nr. 86/2006 arată în mod expres ce cheltuieli de iau în considerare alături de valoarea de tranzacție pentru stabilirea valorii în vamă (cheltuieli generate de transport, încărcare/descărcare și asigurarea pe parcurs extern).

Ca urmare a determinării valorilor unitare recalculat pentru tipurile de arme importate pentru care valorile în vamă nu au fost acceptate, s-au recalculat drepturile vamale de import și s-a stabilit că intimata-reclamantă datorează la bugetul de stat diferențe de taxe vamale, comision vamal, accize și TVA.

Întrucât obligațiile de plată sunt datorate de la data nașterii datoriei vamale, respectiv de la data de înregistrare a declarațiilor de punere în liberă circulație a mărfurilor, s-au calculat și accesoriile aferente în temeiul art. 119(1) și art. 120(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, al Legii nr. 210/2005 și art. 590 lit.b) din HG nr.707/2006 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României.

În privința cheltuielilor de judecată s-a arătat, pe de o parte că față de cele expuse nu sunt justificate câtă vreme nu s-a răsturnat prezumția de legalitate a actelor administrative

atacate, iar pe de altă parte că acestea sunt disproporționat de mari comparativ cu complexitatea cauzei.

Examinând cauza prin perspectiva obiectului ei, a normelor legale aplicabile, a probatoriului administrat, *Înalta Curte reține că sunt neîntemeiate criticile formulate de autoritățile recurente, astfel că va respinge recursurile, pentru cele ce vor fi punctate în continuare.*

Reclamanta SC MG s-a adresat instanței de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Oradea pentru anularea Deciziei nr. 481/4 noiembrie 2010 a DGFP Bihor prin care s-a respins contestația administrativă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. 16658/27 august 2010 privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. 16657/27 august 2010, contestând obligațiile suplimentare de plată -datorii vamale în cuantum total de 824.904 lei, din care taxe vamale -11.466 lei, comision vamal -573 lei, accize -294.923 lei, TVA-92.774 lei și majorări de întârziere aferente.

Starea de fapt generatoare a prezentului litigiu nu a fost obiectul vreunei controverse, fiind redată în detaliu în considerentele sentinței recurate, astfel că nu va mai fi reluată, fiind însă necesar a se arăta că organele de control vamal au considerat neacceptabilă valoarea în vamă declarată pentru armele importate de la firma H Ungaria, procedându-se în consecință la determinarea noilor valori în vamă pentru aceste mărfuri prin aplicarea art. 3 din Acordul pentru aplicarea art. VII GATT 1994, mai exact pe baza prețurilor de referință obținute din studiul bazei de date proprii a ANV, a datelor relevante din surse externe publice (prelucrate și actualizate în Anexa 4 la procesul verbal de control contestat), precum și a datelor obținute din controalele efectuate la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare (date confidențiale conform art. 41 alin.2 din Legea nr. 86/2006 privind Codul

Vamal al României). Ca urmare a determinării valorilor unitare recalulate pentru tipurile de arme importate pentru care valorile în vamă nu au fost acceptate s-au recalculat drepturile vamale de import, stabilindu-se obligațiile suplimentare ale reclamantei către bugetul statului prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 16.658/27 august 2010. Determinarea noilor valori în vamă a fost justificată de autoritățile pârâte prin faptul că revânzarea de către firma din Ungaria către societatea reclamantă s-a făcut la prețuri mult diminuate față de cele la care au fost achiziționate, precum și prin faptul că SC MG nu și-a respectat obligația de a declara că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane legate în sensul art. 15.4 din Acordul privind aplicarea art. VII al GATT, rezultând clar că cele două societăți sunt legate întrucât 2 dintre proprietarii firmei H Ungaria sunt și asociați la SC MG, deținând câte 25% din părțile sociale.

În evaluarea acțiunii în anulare cu care a fost investită, prima instanță a înlăturat, în mod corect, ca neîntemeiată excepția prescripției extinctive cu privire la recalcularea valorilor în vamă pentru bunurile importate anterior datei de 27 august 2010 când a fost încheiat procesul verbal de control și s-a emis decizie pentru regularizarea situației, reținându-se incidența art. 100 (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 privind Codul Vamal al României coroborat cu art. 90(2), devenit art. 92(2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în condițiile în care termenul de prescripție este suspendat de la data începerii primei inspecții fiscale, inclusiv pe perioada până la refacerea controlului.

În acest context, critica recurentelor DGFP Bihor și ANAF pe acest aspect al prescripției nu mai are obiect.

În analiza aspectelor de fond se reține că instanța fondului a pronunțat o soluție judicioasă, prin raportare la probele administrate și anume la înscrisurile depuse la dosar și la

concluziile rapoartelor întocmite de expertul evaluator bunuri mobile și de expertul armurier, precum și la prevederile Acordului privind aplicarea art. VII GATT, concluzionând, motivat, că în mod greșit organele de control vamal au uzat de prevederile art. 3 din Acordul menționat pentru determinarea noilor valori în vamă și pe cale de consecință la recalcularea drepturilor vamale de import și la stabilirea de obligații fiscale suplimentare în sarcina SC MG.

Într-adevăr, faptul că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane *legate* în sensul Acordului privind aplicarea art. VII GATT nu constituie prin el însuși un motiv pentru recalcularea drepturilor vamale, dispozițiile legale la care fac trimitere recurentele-pârâte, respectiv art. 77(1) și (2) din Legea nr. 141/1997, menținute prin art. 57(1) și (2) și art. 58(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal, statuând că valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție.

Judecătorul fondului a apelat la dispozițiile art. 201(1) Cod procedură civilă, solicitând în cauză, la cererea reclamantei, părerea unor specialiști având în vedere specificitatea litigiului, iar concluziile celor doi experți au fost împărtășite cu o argumentare pertinentă, astfel că nu pot fi primite afirmațiile recurentelor privind lipsa de obiectivitate a experților și, în final, a instanței de judecată.

Ambii experți desemnați în cauză au stabilit, pe baza înscrisurilor din dosar, a tabelului centralizator depus de Regionala Vamală Cluj, că prețurile armelor achiziționate de SC MG de la furnizorul din Ungaria, în perioada 2005-2006, nu diferă semnificativ față de valorile de piață, fiind sesizate doar mici abateri față de prețurile statistice, ne semnificative. În aceste condiții, s-a reținut că valoarea declarată în vamă la momentul importurilor a fost foarte apropiată de valoarea de tranzacție corespunzătoare, către cumpărătorii nelegați, de mărfuri

identice sau similare, respectiv cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare.

Stabilirea noilor valori în vamă în baza art.3 din Acordul privind aplicarea art. VII GATT este eronată în condițiile în care societatea reclamantă a depus documente justificative privind valoarea reală a armelor, documente confirmate de experți, și care au fost prezentate atât pe durata controlului cât și în cadrul consultațiilor la care obligă Acordul privind aplicarea art. VII GATT, între acestea și adresa –răspuns nr. 295488/SA/MR/2010 prin care Inspectoratul General al Poliției Române –Direcția de Arme, Explozivi și Substanțe Periculoase comunică prețurile la arme identice sau similare, în perioada 2005-2006.

Nu în ultimul rând, în mod just s-a mai subliniat că organul vamal a nesocotit obligația instituită prin Acordul privind aplicarea art. VII GATT ca, atunci când valoarea în vamă nu poate fi determinată pe baza valorii de tranzacție, autoritatea vamală și importatorul să se consulte printr-un schimb de informații pentru a găsi baza valorilor prin aplicarea art. 2 și 3 din Acord, câtă vreme nu s-a dat curs solicitării societății reclamante de a-i fi pusă la dispoziție baza de date proprii a ANV, a datelor relevante din surse externe publice, precum și a celor obținute în urma unor controale vamale la alte societăți care au importat mărfuri identice sau similare, în perioada 2005-2006, fără a aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, așa cum rezultă din refuzul explicit nr. 14651/6 august 2010.

S-a constatat, așadar, că dezlegarea dată de Curtea de Apel Oradea –Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal este corectă și legală și că nu există motive pentru reformarea sentinței.